Lietas Nr.C33478218
Lietas arhīva Nr.C-1336-19/31
ECLI:LV:RIRT:2019:0425.C33478218.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2019.gada 25.aprīlī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese A.Maļinovska
tiesas sēdes sekretāre S.Ādmīdiņa
piedaloties prasītājas /pers. A/ un prasītājas /pers. B/ pārstāvei zvērinātai advokātei Lindai Kaņepei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret Latvijas Republikas Finanšu ministriju par īpašuma tiesību atzīšanu uz būvi.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 16.jūlijā tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ un prasītājas /pers. B/ prasības pieteikums pret atbildētāju Latvijas Republikas Finanšu ministriju par īpašuma tiesību atzīšanu uz būvi. 2018.gada 19.jūlijā saņemts precizēts prasības pieteikums.

Prasītājas, pamatojoties uz Civillikuma 930.panta piezīmi, 968.pantu, 994.panta pirmo daļu, likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 17., 19., 21., 22.pantu, lūdz tiesu atzīt prasītājām īpašuma tiesības uz mazēkas būvi ar kadastra apzīmējumu /numurs/(turpmāk arī – siltummezgla būve, būve), kas atrodas uz zemes gabala /adrese/ kadastra Nr./numurs/, katrai 1/2 domājamās daļas apmērā.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ir ierakstīts nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./numurs/(turpmāk arī – nekustamais īpašums). Pie pirmreizējās īpašuma reģistrācijas zemesgrāmatā 1996.gada 22.novembrī tajā bija zemes gabals 978 m^2 platībā, uz kura reģistrēta divstāvu dzīvojamā māja (liters Nr.1).

Saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes 1997.gada 22.maija lēmumu Nr.201 1997.gadā nekustamajam īpašumam tika pievienots zemes gabals 85 m^2 platībā, uz kura atradās "toreizējo viesnīcu "Lielupe" apkalpojošais siltummezgls", un pēc tā pievienošanas zemes īpašums reģistrēts 1063 m^2 platībā. Īpašuma tiesību atjaunošanas kārtībā un pievienotā zemes gabala 85 m^2 platībā izpirkšanas īpašuma tiesības uz šo nekustamo īpašumu zemesgrāmatā nostiprināja prasītāju māte /pers. D/.

Izgatavojot zemes robežu plānu 1997.gada 28.aprīlī pēc zemes gabala 85 m^2 platībā pievienošanas, /pers. D/ piederošā zemes īpašuma robežu plānā tika iezīmēta uz zemes gabala esošā būve – "siltummezgls", kas faktiski netika izmantota un no kuras SIA "Belkon" viesnīcas "Lielupe" administrācija 1997.gada 7.aprīļa paziņojumā Nr.52-k atteicās par labu zemes īpašniecei /pers. D/. 1997.gada 11.aprīlī SIA "Belkon" viesnīcas "Lielupe" direktore ar nekustamā īpašuma īpašnieci /pers. D/ sastādīja aktu, ar kuru siltummezgla būvi nodeva /pers. D/, tomēr šis akts nav atzīts par /pers. D/ īpašuma tiesības pierādošu dokumentu, un siltummezgla būve nav reģistrēta zemesgrāmatā kā īpašuma sastāva daļa.

Īpašuma sastāva dokumentu sakārtošanas nolūkā /pers. D/ centās noskaidrot siltummezgla būves tiesisko valdītāju vai īpašnieku un saņēma JPS PU "Jūrmalas pilsētas siltumtīkli" 1997.gada 28.janvāra atbildi Nr.33/01-16, kurā norādīts, ka uz zemes gabala nav tā siltumtīklu. Arī AS "Latvenergo" 1997.gada 21.janvāra izziņā Nr.018/5 norādīts, ka uz zemes gabala neatrodas elektrotīklu valdījumā esošas transformatoru apakšstacijas.

Savas dzīves laikā prasītāju māte nepabeidza dokumentu sakārtošanu, lai iegūtu īpašuma tiesības uz būvi un ierakstītu to zemesgrāmatā kā nekustamā īpašuma sastāva papildinājumu. 2014.gada 1.jūlija prasītāju māte nomira.

[1.2] Pēc mātes nāves abas prasītājas nokārtoja savas mantojuma tiesības uz mātes atstāto mantojumu, 2014.gada 17.decembrī saņēma mantojuma apliecības, un 2014.gada 29.decembrī tika nostiprinātas īpašuma tiesības katrai prasītājai 1/2 domājamās daļas apmērā uz nekustamo īpašumu.

Prasītājas kā kopīpašnieces vēlas sakārtot nekustamā īpašuma sastāva dokumentus, iegūt īpašuma tiesības uz prasītājām piederošās zemes esošo bijušo siltummezgla būvi, lai ierakstītu to zemesgrāmatā kā īpašuma sastāva papildinājumu.

Prasītājas saņēmušas šādu informāciju par būvi:

1) Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmā nekustamā īpašuma sastāvā 2017.gadā ir reģistrēta zeme 0,1063 ha platībā (1063 m^2), divu dzīvokļu māja ar kadastra apzīmējumu /numurs/un palīgēka ar kadastra apzīmējumu /numurs/(bijusī siltummezgla būve);

2) arī īpašuma zemes robežu plānā ir iezīmēta palīgēka ar kadastra Nr./numurs/(bijusī siltummezgla būve);

3) atbilstoši Valsts zemes dienesta 2018.gada 1.jūnija izziņai Nr.9-01/735898-1 informācijas datu sistēmā uz zemes /adrese/, atrodas pirmreģistrēta būve ar kadastra apzīmējumu /numurs/, kurai nav norādīts tiesiskais valdītājs vai lietotājs;

4) Jūrmalas pilsētas dome 2018.gada 27.aprīļa izziņā Nr.1.1-391/348 norādīja, ka būve ar kadastra apzīmējumu /numurs/nav Jūrmalas pilsētas domes bilances uzskaitē un domei nav ēkas īpašuma tiesības pierādošu dokumentu.

[1.3] Prasītājām nav informācijas, ka kāda cita juridiska vai fiziska persona pretendētu uz siltummezgla būves īpašuma tiesībām, un šobrīd šī būve ir bezīpašnieka ēka, kas saskaņā ar Civillikuma 930.panta piezīmi piekrīt valstij. Šo prezumpciju prasītājas var atspēkot tikai prasības kārtībā par īpašuma tiesību atzīšanu uz būvi, kas atrodas uz prasītājām piederošās zemes. Atbilstoši Civillikuma 968.pantam uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu

Likuma normas dod prasītājām tiesības pretendēt uz īpašuma tiesību atzīšanu uz šo bezīpašnieka ēku (bijušo siltummezgla būvi), kas atrodas uz prasītājām piederošās zemes un kopš 1997.gada ir pamesta.

Tā kā zemesgrāmatās kā patstāvīgi īpašuma objekti nav ierakstāmas mazēkas, izņemot garāžas, uz būvi nevar atvērt citu patstāvīgu zemesgrāmatas nodalījumu kā uz patstāvīgu īpašuma objektu.

Prasītāju rīcībā nav dokumentu, uz kuru pamata būve ierakstāma zemesgrāmatā atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 17.pantam, tāpēc būves nostiprināšana zemesgrāmatā kā prasītāju īpašuma sastāvdaļa ārpustiesas kārtībā nav iespējama.

[2] Tiesā 2018.gada 20.augustā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīst, uzskata, ka tā nav pamatota un ir noraidāma.

Paskaidrojumā norādīts, ka no Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma un Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem redzams, ka nekustamais īpašums, kas sastāv no vienas zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs/m^2 platībā un dzīvojamas mājas ar kadastra

apzīmējumu /numurs/, pieder prasītājām līdzīgās daļās. Minētajā zemes vienībā atrodas būve, kuras īpašumtiesības nav reģistrētas.

Lietā nav izziņas no zemesgrāmatu nodaļas, Valsts zemes dienesta un pašvaldības par to, ka būve nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts, līdz ar to secināms, ka nav izpildītas likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajā daļā noteiktās prasības, lai to varētu atzīt par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam.

Tāpat paskaidrojumā norādīts, ka atbilstoši juridiskajai literatūrai atbildētājs ir puse, kas tiek uzskatīta par atbildīgu (vainojamu) otras puses tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā, līdz ar to atbildētājs, ja nevēlas procesu zaudēt, ir spiests aizstāvēties pret celto prasību. Prasības tiesvedības jēga un būtība galvenokārt izpaužas prasītāja celtajās pretenzijās pret atbildētāju, norādot, kā tieši atbildētājs ir veicis vai ir vainojams prasītāja tiesību vai likumīgo interešu aizskārumā. Šajā gadījumā no lietas materiāliem nav secināms, kā tieši atbildētāja ir vainojama prasītāju tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā. Tādējādi prasības apmierināšanas gadījumā atbildētājai nebūtu jācieš Civilprocesa likumā paredzētie izdevumi un tie būtu jāuzņemas pašām prasītājām.

[3] Tiesas sēdē prasītāju pārstāve uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem. Papildus paskaidroja, ka izziņas no zemesgrāmatas nodaļas un domes lietā ir iesniegtas, prasītājas nelūdz piedzīt tiesāšanās izdevumus no atbildētājas.

[4] Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies, par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā. 2018.gada 20.augustā tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā lūgts izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes.

Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, tiesas ieskatā iespējams izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies prasītāju pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[5.1] Lietā konstatēts, ka Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmā nekustamā īpašuma /adrese/, sastāvā reģistrēta zeme 0,1063 ha platībā un uz zemes vienības atrodas būves: 1) divu dzīvokļu māja, kadastra apzīmējums /numurs/; 2) ēka, kadastra apzīmējums /numurs/ (lietas 22.lapa).

Tāpat lietā konstatēts, ka zeme zem būves ar kadastra apzīmējumu /numurs/pieder prasītājām, katrai 1/2 domājamā daļa, pamatojoties uz 2014.gada 7.decembra mantojuma apliecību (akts par pēdējās gribas rīkojuma akta stāšanos likumīgā spēkā). Prasītāju īpašuma tiesības zemesgrāmatā nostiprinātas 2014.gada 29.decembrī.

No Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/(lietas 8.lapa) izriet, ka iepriekšējai nekustamā īpašuma īpašniecei /pers. D/ īpašuma tiesības nostiprinātas 1996.gada 22.novembrī, pamatojoties uz Jūrmalas pilsētas Domes 1994.gada 15.decembra lēmumu Nr.633, Jūrmalas pilsētas Domes 1995.gada 24.augusta lēmumu Nr.1014, Jūrmalas pilsētas Domes Zemes komisijas 1996.gada 9.februāra lēmumu Nr.80, Latvijas hipotēku un zemes bankas 1996.gada 28.martā noslēgto līgumu par zemes izpirkšanu Nr.1/0434. Īpašuma tiesības nostiprinātas 1997.gada 28.novembrī, pamatojoties uz Jūrmalas pilsētas Domes zemes komisijas 1997.gada 8.augusta lēmumu Nr.886 (lietas 29.lapa), ar Latvijas Hipotēku un zemes banku 1997.gada 1.oktobrī noslēgto līgumu par zemes izpirkšanu Nr.1/4423. Uz Jūrmalas pilsētas Domes 1997.gada 22.maija lēmuma Nr.201 (lietas 14.-15., 30.lapa) pamata pievienots zemes gabals ar kopējo platību 85 m^2, līdz ar to pēc pievienošanas nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 1063 m^2, uz zemes gabala atrodas viena divstāvu dzīvojamā ēka ar litera Nr.1.

Nekustamā īpašuma robežas pirms un pēc zemes gabala ar platību 85 m^2 pievienošanu zemesgabalam ar platību 978 m^2 redzamas zemes robežu plānos (lietas 10.lapā robežu plāns, kas sastādīts pēc 1995.gada kadastrālās uzmērīšanas; lietas 16.-17. un 28.lapā robežu plāns, kas sastādīts pēc 1997.gada kadastrālās uzmērīšanas).

[5.2] Pašvaldības uzņēmuma "Jūrmalas pilsētas siltumtīkli" 1997.gada 28.janvāra paziņojumā un VAS "Latvenergo" 1997.gada 21.janvāra apliecinājumā norādīts, ka uz nekustamā īpašuma nav pašvaldības uzņēmuma "Jūrmalas pilsētas siltumtīkli" siltumtīklu, nav Rīgas elektrotīklu valdījumā esošu transformatoru apakšstaciju (lietas 20., 21.lapa).

No Valsts zemes dienesta 2018.gada 1.jūnija atbildes izriet, ka Kadastra informācijas sistēmā nekustamā īpašuma sastāvā reģistrēta zemes vienība ar kadastra apzīmējumu /numurs/, uz kuras atrodas pirmsreģistrēta būve ar kadastra apzīmējumu /numurs/(ēka), kurai nav norādīts tiesiskais vadītājs vai lietotājs. Būves pirmsreģistrācija veikta, pamatojoties uz būves kadastrālās uzmērīšanas speciālista konstatēto dabā 2017.gada 8.martā (lietas 24.lapa).

Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas 2018.gada 13.septembra uzziņā norādīts, ka Kadastra informācijas sistēmas datos uz zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /numurs/ atrodas īpašniekam nepiederoša būve ar kadastra apzīmējumu /numurs/(zem sadaļas "citas būves"), taču reģistrētie dati nav izmantojami ierakstīšanai zemesgrāmatā. Minētajam objektam nav piešķirts kadastra numurs. Konstatēts, ka Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatā būve kā patstāvīgs nekustams īpašums nav ierakstīts un atsevišķs zemesgrāmatas nodalījums nav atklāts (lietas 63.lapa).

No Jūrmalas pilsētas domes 2018.gada 27.aprīļa atbildes izriet, ka būve ar kadastra apzīmējumu /numurs/nav Jūrmalas pilsētas domes grāmatvedības bilances uzskaitē un domei nav būves īpašuma tiesības pierādošu dokumentu (lietas 37.lapa).

No Jūrmalas pilsētas domes 2018.gada 6.marta atbildes izriet, ka Jūrmalas pilsētas domes Pilsētplānošanas nodaļas rīcībā nav dokumentu, kas attiektos uz ēkas ar kadastra apzīmējumu /numurs/(siltummezgla būve) būvniecību, no arhīva materiāliem secināms, ka ēka būvēta 20.gadsimta 60.-70.gados kā "siltummezgla" būve. Tāpat norādīts, ka SIA "Belkom" viesnīca "Lielupe", reģistrācijas numurs 010303398, 1997.gadā atteicās no neizmantotās tai piederošās būves "siltummezgls" (lietas 35.lapa).

No SIA "Belkom" viesnīcas "Lielupe" 1997.gada 7.aprīļa vēstules 1997.gada 7.aprīļa vēstules Zemes dienestam izriet, ka viesnīcai siltummezgla būve vairs nav vajadzīga, līdz ar to viesnīca atteikusies no tās par labu zemes īpašniecei /pers. D/ (lietas 18., 32.lapa). Savukārt ar 1997.gada 11.aprīļa ēkas pieņemšanas, nodošanas aktu, ko parakstījusi SIA "Belkom" viesnīcas "Lielupe" direktore un /pers. D/, pirmā nodeva, bet otrā pieņēma savā valdījumā un īpašumā bijušo SIA "Belkom" viesnīcas "Lielupe" siltuma mezglu (lietas 19.lapa).

Ievērojot iepriekš izklāstīto, tiesa konstatē, ka būve ir saistīta ar prasītājām piederošo zemes vienību, tā zemesgrāmatā nav reģistrēta neviena nekustamā īpašuma sastāvā, kā arī nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts un tās piederība nav noskaidrota.

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta ceturtajai daļai ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām (būvēm) var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem.

Civillikuma 968.pants noteic, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.

Līdz ar to tiesa ņem vērā, ja nenoskaidrotas piederības būve atrodas uz personai piederošas zemes vienības, persona kā zemes īpašnieks ir tiesīga celt prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz būvi, pamatojoties uz Civillikuma 968.pantu, likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta ceturto daļu.

Saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 21.pantu, ja fiziskā persona ēkas (būves) ieguvusi pēc 1993.gada 4.aprīļa darījuma rezultātā vai mantošanas ceļā, tās zemesgrāmatā ierakstāmas uz šīs personas vārda ar nosacījumu, ka nostiprinājuma lūdzējs iesniedz pierādījumus par to, ka atsavinātājs vai mantojuma atstājējs bijis šo ēku (būvju) īpašnieks. Ja arī minētais atsavinātājs ēkas (būves) ieguvis pēc 1993.gada 4.aprīļa, iesniedzami pierādījumi par iepriekšējā atsavinātāja vai mantojuma atstājēja īpašuma tiesībām un darījuma likumību (tiesībspēja, rīcībspēja, trešās personas

piekrišana, kad saskaņā ar likuma šāda piekrišana nepieciešama), līdz ir pierādītas atsavinātāja vai mantojuma atstājēja īpašuma tiesības (būvniecība, reģistrācija likumā noteiktajās iestādēs).

Lietā nav ziņu, kas apliecinātu būves iegūšanu darījumā vai mantošanas ceļā.

Atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 22.pantam, ja nostiprinājuma lūdzējs nevar iesniegt šā likuma 21.pantā minētos dokumentus, par nostiprinājuma pamatu var būt tiesas spriedums, ar kuru atzītas viņa īpašuma tiesības. Sagatavojot lietu izskatīšanai, tiesa publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" sludinājumu, kurā uzaicina personas, kurām ir kādi iebildumi pret prasību, iesniegt tos tiesai triju mēnešu laikā.

No publikācijas apliecinājuma izriet, ka laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" 2018.gada 5.novembrī laidienā Nr.218 (6304) ir publicēts sludinājums ar aicinājumu personām, kurām ir kādi iebildumi pret prasību, iesniegt tos tiesai triju mēnešu laikā (lietas 78.lapa). Sludinājumā noteiktajā termiņā neviena persona iebildumus pret prasību nav iesniegusi.

Uzaicinājuma sekas ir preklūzija, t.i., personas, kam tiesības pieder, bet kas tās nav pieteikušas uzaicinājumā nosacītā termiņā, tās zaudē (*V.Bukovskis Civīlprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933, 745.lpp.*).

Tādējādi tiesa atzīst, ka īpašuma tiesību atzīšana prasītājām uz prasībā norādīto objektu neskar trešo personu likumīgās intereses un nevienai citai personai, izņemot prasītājas, nav nekādu tiesību uz prasībā norādīto būvi. Nepastāv strīds par īpašuma tiesībām uz būvi, līdz ar to nav tiesisku šķēršļu, kas liegtu atzīt prasītājām īpašuma tiesības uz būvi.

Tādejādi tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[5.3] Tiesa atzīst, ka prasītājas pamatoti cēlušas prasību pret atbildētāju, kas pārstāv valsti. Arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 24.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-1023/2017 izteikta atziņa, ja pieteicējs uzskata, ka nav citu personu, kas varētu pretendēt uz strīdus īpašumu, prasība ceļama pret valsti, kurai piekrīt bezīpašnieka manta. Ņemot vērā minēto un to, ka lietā nav pierādījumu, ka kādai citai personai būtu īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – būvi, ir pamats atzīt, ka nekustamais īpašums atbilstoši Civillikuma 930.pantam varētu piekrist valstij.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas ieskatā tiesas izdevumu piedziņai nav nekāda tiesiska pamata, piedzīt tos nav lūgušas arī prasītājas.

Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 31.janvāra lēmumā lietā Nr.SKA-76/2007 sniegto atziņu, ka procesuālo normu ievērošana nav pašmērķis un ka katra procesuālā norma ir radīta, lai nodrošinātu kāda lietderīga mērķa sasniegšanu, kā arī to, ka prasības tiesvedības jēga un būtība tomēr galvenokārt izpaužas prasītāja celtās pretenzijās pret atbildētāju, norādot, ka tieši atbildētājs ir veicis vai ir vainojams prasītāja tiesību vai likumīgo interešu aizskārumā (*Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi. Rīga, 2003, 25.lpp.*).

Tā kā Latvijas Republikas Finanšu ministrija kā atbildētāja nav pieļāvusi prasītāju tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumu, tad tiesa atzīst, ka prasītāju samaksātie tiesas izdevumi nav piedzenami no atbildētājas par labu prasītājām.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 415.panta otro daļu sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas.

Rezolutīvā daļa

[8] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 8., 92.-97.pantu, 187.panta otro daļu, 189.-193.pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Atzīt/pers. A/ personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz būvi ar kadastra apzīmējumu /numurs/, kas atrodas uz zemes gabala /adrese/ kadastra Nr./numurs/, katrai 1/2 domājamās daļas apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas (2019.gada 2.maija) Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese A.Maļinovska